

GOMULKA TIKISI ABIEJŲ VOKIETIJŲ APJUNGIMO

(E) Pasikalbėjime su Paryžiaus dienraščio "Le Monde" leidėju Beuve-Mery lenkų valdžios ir partijos galva Gomulka pareiškė, kad abiejų Vokietijos dalių apjungimas bus išspręstas pačių vokiečių savo tarpe. Tai įvyksį pasirašius taikos sutartį ir Vokietijos dalims pasitraukus iš karinių blokų. Gomulkos nuomone, jei pavyktų taiką išlaikyti dar bent dešimtį metų, tai karo galimybės bus labai ribotos. Kalbėdamas apie bažnyčios įtaką Lenkijoje, Gomulka pareiškė, kad religiniai įsitikinimai išliks išties dešimtmečius. Pagal jį, nesą jokio priešingumo tarp lenkų socialistinės sistemos, jų vedamos politikos ir religinių įsitikinimų.

SUNKĖJA

Berlyne rytų zonoje "tobulėja" geležinė uždanga. Langai jau užmūryti cementu, gatvėse spygliuotos vielos ir grioviai. Ruošiama 16 metrų pločio "mirties zona". Žmonės vistiek nežiūrint visų sunkumų dar suranda būdų išbėgti: kas nuo aukšto namo nušokdamas, kas upę perplaukdamas. Naktimis girdisi šūvių. Gal nevisiems laimingai pasiseka išbėgti. Paskutiniu metu būta net susisaudymų iš abiejų pusių tarp sargybinių.

Toliau agituoja už sutarties sudarymą

(E) Rytų Vokietijoje nepaliaujamai vykdoma propaganda už taikos sutarties pasirašymą su Ulbrichto vyriausybe. Spalio 6 d. minėjus 12 m. šios Vokietijos dalies sukommunistinio sukaktį, kaip svečias dalyvavęs sovietų min. pirmininko pavaduotojas Mikojanas kelias dienas lankėsi, sakydamas kalbas, įvairiuose satelitinio krašto miestuose. Iškreipdamas tikrovę jis kalbėjo apie Rytų Vokietiją, kaip "stipriausią taikos veiksnį Europoje". Spalio 10 d. zonos laikraščiai paskelbė, kad vengrų tautinis susirinkimas ("parlamentas") įgaliojęs vyriausybę pasirašyti su vokiečiais taikos sutartį.

Apsilankęs ne tik vakarų, bet ir rytų Berlyne JAV senatorius Humphrey savo išpučiuose papiktines kalbėjo apie Ulbrichto pastatytas gėdingas užtvanas, kurias būtų galima pavadinti moderniosios diktatūros neįtikėtinomis baisybėmis. Tų užtvary, sienų sudarymas — tikras žmogaus teisių pažeidimas, senatoriaus nuomone, turėtų būti svarstomas Jungtinėse Tautose.

Vis pranešama apie kasdien vykstančius gyventojų bėgimus į laisvę. Žmonės bėga su auto mašinomis, sunkvežimiais, greitlaidiais, šokinėja iš namų langų. Kas savaitę pranešama ir apie vad. liaudies armijos pareigūnų pasitraukimą į Vakarus.

Aukšinis ruduo Lietuvos laukuose

(E) — Pasak Vilniaus radijo spalio 6 d. pranešimo, aukšinis ruduo keliauja po Lietuvos laukus, visus apiberdamas savo gerybėmis... Gražus, šiltas ruduo Europoje sudarė geras sąlygas žemės ūkio darbams. Tad, iš Lietuvos rajonų ir pranešama, kad kuliama grūdiniai ir ankštiniai grūdai, daug kur jau baigta žiemkenčių sėja, įpusė tas bulvių kasimas. Tačiau... daugelyje rajonų spalio mėn. pradžioje bulvių tebuvo rūkasta vos iki 15%. Nuo spalio 1 d. Lietuvoje pradėjo darbą cukraus fabrikai, tačiau nusiskundžiama jų nepilnu aprūpinimu žaliava. Su kukurūzais nesama daug džiaugsmo. Tas pats Vilniaus radijas spalio 9 d. nusiskundė, kad toji "vertinga kultūra, atkeliavusi iš pietų", kolchozininkų buvusi šaltokai sutikta. Valstiečiai nesugeba juos auginti, neturi patyrimo ir tik mechanizuotai pavyksta juos doroti. Ligi spalio 5 d. Lietuvoje visoje eilėje rajonų kukurūzų nuimta ligi 40%. Agr. Juzeliūnas spalio 8 d. per radiją paskelbė, kad ligi tos dienos grūdų paruošų planas valstybei buvo įvykdytas 84%.

Toliau nusiskundžiama atsilikimu gyvulininkystėje. Pasirado, žmonės neįpratę šerti bekonus grupiniu būdu, nes jie buvo įpratę tešerti po pora-tris bekonus savo mažuose ūkiuose. Pasėkmės? Krenta darbo našumas. Kolchozininkai toliau plakami partiniais botagais ir raginami: "draugai, laukti nebegalima. Oras vis labiau atšąla". Kai kuriuose rajonuose jau pradėti arimo darbai ir siekiama, kad iki partijos suvažiavimui prasidėsiant Maskvoje (spalio 17 d.) būtų atliktas neįvykdomas dalykas kad neliktų nesuauto nei vieno ha...

NAUJAS SATELITAS

JAV valstybės paleido š. m. spalio 21 d. naują satelitą vardu "Midas IV". Šis satelitas buvo paleistas specialiu prez. Kennedžio leidimu, ir kol nebus iširta jo veiklumas, nebus galima leisti kitų panašaus pobūdžio satelitų. "Midas IV-ojo" tikslas yra sugauti žinias ir pranešti, jei priešas paleistų kokią raketą. Jame randasi 330 milijonų vario vielių, kurios turės laike 30 ar 40 dienų išsitiesti apie žemę plotyje 8 per 40 kilometrų. Satelitas skrenda per polius ir reikia valandos ir 52 minučių kiekvienam apskridimui. Patsai vario vielų projektas buvo paruoštas dr. J. Harrington, kuris pareiškė, kad dvi juostos tokių vielių užtikrintų tarp dviejų pasaulio šalių žiniomis susisiekimą, kuris galėtų būti betarpiškas, be kliūčių ir be jokių sąmorinųjų trukdymų. Dr. Harrington yra Linkolno vardo laboratorijos Technologijos Instituto Mass. direktorius.

TIRANOS VALDŽIA TYLI

Laisvosios Europos Radijo žiniomis iki šiol albanai visiškai nieko neatsakė į N. Kruščiovo kaltinimus jų valdžios atstovams. N. Kruščiovo kalba, pasakyta Komunistų Kongreso metu, su visais Albanijos valdžios kaltinimais buvo paskelbta ir Albanijoje. O kas liečia nesutarimą tarp pirmojo kinų ministro Chou En Lai ir rusų premjero sovietų satelitai visiškai nutylėjo, kai Tiranos radio net ne paminėjo jokios smulkmenos apie kinų premjero kalbą.

Aušros Vartų lietuvių parapijos bažnyčia Avellanedoje

Masiniai platina sovietinę spaudą

(E) — Vilniaus radijui apie spaudos platinimą Lietuvoje suteikė žinių sąjunginės spaudos direkcijos vyr. instruktorius K. Damašius. Nuo spalio mėn. pradėtas masinis spaudos platinimas ir ji gyventojams brukama visomis galimomis priemonėmis. Pasak Damašiaus, šių metų pradžioje kiekvienam 1000 gyventojų teko 834 laikraščiai ir žurnalai. Lietuvoje esą apie 5000 prenumeratų priėmimo punktų. Dabar Lietuvoje palengvintos sąlygos platininti ir vad. socialistinių kraštų spaudą. Iš užsienio žurnalų priimama prenumerata 27 mokslo, technikos žurnalams, tačiau juos skaitytojais galės gauti tik išverstus į rusų kalbą...

ATSTATYS BABELIO BOKŠTĄ

Bagdad (AICA). — Irako valdžios nutarimu bus atstatytas Babelio bokštas. Bokštas randasi ant senosios Babilonijos žemių, netoli kaimo Hilleh, apie

113 km į pietus nuo Bagdado. Jo pagrindas turi maždaug 109 metrų iš šono. Dalinai jis buvo sugriautas 479 metais prieš Kristų persų kariuomenės dalinių. Irako valdžia tikisi, kad remiantis turimais dokumentais, dekoracijomis ir architektūrai bus galima beveik visiškai tiksliai atkurti buvusį bokštą. Jo aukštis pamažu kils ir galutinai je etapoje pasieks 100 metrų.

NAUJAS UNIVERSITETAS

Nauju valdžios parėdymu Mar del Plata mieste įsteigtas Provincijos Universitetas. Jau paskirtas rektorius-organizatorius iki pilno personalo ir univers. autoritetų sąrašo sudarymo, remiantis galiojančiais įstatymais ir atitinkamais statutais. Pageidaujama, kad tuoj būtų steigiami medicinos, pedagogikos, ekonomijos ir architektūros fakultetai. Finansinis sąmatas ir visos su juo susijusios išlaidos bus padengtos remiantis Švietimo Ministerijos sąmatu.

BELAISVIUS Į RUSIJĄ

Urugvajaus valdžia darys pastangas, kad belaisviai, paimti Kuboje per paskutinį mėginimą nuversti Castro valdžią, nebūtų išvežti į Rusiją. Prašymą pasirašo 35 Montevideo ir apylinkių organizacijos, kuriame prašoma, kad Urugvajaus valdžia kreiptųsi į Castro tuo reikalu.

MĖGINTA SUKILTI BOLIVIJOJE

Uždraustos kairiųjų revoliucinės partijos atstovai J. Núñez Rosales ir Rikardo Anaya ruošė naują revoliuciją Bolivijoje. Laikų sužinota ir dėlto nepasisekė. Núñez Rosales po nepasisekimo nusišovė. Vėliau valstybės prezidentas Victor Paz Estensoro pareiškė: "Valdžia padarys visa, kas tik reikalinga, kad išlaikius viešąją tvarką ir bus paskelbtas apsiausties stovis".

TRUMPOS ŽINIOS

- Jugoslavijos rašytojas Ivo Andrić gavo Nobelio literatūros premiją.
- Mokslo žmonės atrado Antartidoje mažą mirusią jurą. Jos vanduo yra 11 kartų šiltesnis už jūros vandenį ir net esant šalčiui 50 laipsnių po nuliu, neužšala.
- Radio Tirana Albanijoje nustojo davusi Rusijoje paruoštas žinias ir nutraukė rusų kalbos pamokas.
- Garsusis kalbėtojas Nju Jorko vyskupas mons. Fulton Sheen, kurio filmotos kalbos duodamos per vietos televizijos stotį Canal 11, šiomis dienomis atvyko į Argentiją.
- Spalio 26 d. La Tablada vietoje atidarytas pirmasis tranzistorių fabrikas Argentinoje. Fabrikas užima 36.000 kvadratinį metrų.
- N. Kruščevs Komunistų Kongreso metu reikalavo, kad pasitrauktų iš savo pareigų Albanijos pirmasis ministras ir kom. partijos vadas, nes abu stalinizmo šalininkai.
- Rimtėjant padėčiai Berlyne tiek JAV valstybės, tiek Didž. Britanija nutarė sustiprinti savo pajėgas Vokietijos teritorijoje.
- Nepatvirtinomis žiniomis einant, Stalino mauzoliejus Maskvos Raudonojoje Aikštėje bus išimtas.
- Pavergtųjų Tautų organizacijos skyrius Buenos Aires mieste davė įvairių analitinių žinių apie pavergtųjų tautų gyvenimo sąlygas, palyginamas statistikas ir kitas svarbias žinias iš Rytų Vokietijos.

1941 - 20 METŲ - 1961

IKURTUVĖS

Trys Tėvai Marijonai — Provincijolas kun. Jonas Jakaitis, kun. Antanas Andriušis ir kun. Kazimieras Vengras, gavę Argentinos Primato kardinolo Jokubo Copello pritarimą 1939 metų kovo mėn. 1 d. atvyko į Argentinos sostinę Buenos Aires. Jų tikslas buvo įkurti pastovią lietuvių sielovados įstaigą, kuri rūpintųsi ir religiniai globotų Argentinoje gyvenančius lietuvius.

Uoste juos pasitiko Lietuvos pasiuntinybės sekretorius p. Blaveščiūnas, lietuvių katalikų vadas ir "Švyturio" vedėjas Ignas Padvalskis, mokytojas Nalivaika ir būrys lietuvių. Priplaukoje fotografavo Antonovas.

Pradžioje buvo apsigyventa Saleziečių vienuolyne, calle Olavaria, Buenos Aires. Kunigai saleziečiai paskyrė kun. Fucks mokytoju ispanų kalbai.

Nuo pat pirmojo sekmadienio buvo pradėta pastoviai laikyti lietuviams pamaldos S. Lucia bažnyčioje, bet už keletos savaitių tos pamaldos perkeltos į Šv. Jono Evangelisto bažnyčią. Sužinojus, kad lietuviai tirščiau gyvena ne pačiame Buenos Aires mieste, o jo priemiestyje Avellanedoje, Tėvai Marijonai nusprendžia kurtis toje apylinkėje.

Išgavę iš to meto La Platos arkivyskupo specialų leidimą, 1939 metų gegužės 10 dieną išsinuomuoja namelį Avellanedoje, tarp gatvių B. Rivadavia, Escalada ir Guifra. Ten pat įrengiama koplytėlė. Nuo to laiko pamaldos lietuviams jau laikomos naujai įrengtoje koplyčioje.

Ateina 1940 metai. Pagaliau Marijonai jau pajėgia įsigyti savo nuosavybę. Spalio 26 dieną nuperkamas sklypas žemės prie gatvių Mendoza ir Brasil. Tuoj pat pradėdama savos bažnyčios ir vienuolyno statybą. Statomosios bažnyčios kertinis akmuo pašventinamas 1941 metų rugpjūčio 17 dieną. Tų pačių metų spalio 20 d. La Platos Arkivyskupas oficialiai pripažįsta Marijonų organizuojamosios parapijos ribas. Naujosios parapijos vardas: "Aušros Vartų Gailestingumo Motinos Vilniuje". Prieš vyskupiją parapijos teisės ir pareigos įsigalioja nuo tų pačių metų gruodžio mėn. 1 dienos.

PIRMIEJI PIONIERIAI

KUN. ANTANAS ANDRIUŠIS
Jis priklausė pačiam pirmajam trejetos misijonierių grupei, atvykusiai į Argentiną. Kartu su

baus, visų mylimas kun. Antanas jau iškeliauvo į amžinybę. Šiandien jį visi prisimena su liūdesiu, bet kartu ir su dėkingumu už visas jo pastangas ir pakeltą vargą, dirbujantis pačiose sunkiausiose mūsų parapijos valandose. Ypatingu būdu jį prisimena Gyvojo Rožančiaus nariai. Jis šį gražų pamaldumą Dievo Motinai atvežė ir čia suorganizavo. Šiandien stipriai veikia šį draugiją, nevien tik pamaldžia praktika, bet ir rūpindamasi vargšais ir ligoniais.

KUN. JONAS JAKAITIS
Jausdamas pašaukimą dvasiškių, jis 1903 metais įstojo į Seirijų Kunigų Seminariją. Už trijų metų jau baigia filosofiją ir

išvyksta į Šiaurinę Ameriką. Ten kurį laiką pabuvęs pas savo brolių, jis persikelia į Kanadą, kur lanko Montrealio Kunigų Seminariją. Vos baigęs mokslą, jis pasirodo, kaip gabus organizatorius ir didelės tvarkos vyras, eidamas Worcesterio Šv. Kazimiero parapijos klebono pareigas. Už įvairius nuopelnus Lietuvai 1935 metais padovanotas D. L. K. Gedimino ordinu. Nuo 1930 metų kun. Jonas Jakaitis įstoja į Tėvų Marijonų vienuoliją.

Nevieną kartą buvo mėginta įkurti pastoviai lietuvių sielovados įstaigos Argentinoje, bet vis nebuvo rasta palankių tam są-

lygų. Tada keli Š. Amerikos klebonai kreipėsi į tuometinį Marijonų provincijolą kun. J. Jakaitį, kad jis apsiimtų sutvarkyti šį reikalą. Taip kad jo rūpesčiu, buvo pradėta ir gražiai atlikta šis nelengvas uždavinys.

KUNIGAS KAZIMIERAS VENGRAS

Taip pat priklausė misijonierių steigėjų trejetui. Išisventęs į kunigus 1936 metais, jis darbavosi gana įvairiose pareigose iki atvyko į Argentiną. Čia jau vieną kartą įsikurus parapijai jis ėjo

vietos klebono pareigas ir vėliau dar marijonų namo viršininko darbą. Kaip jau buvo minėta praeitame LAIKO numeryje jam šiemet sueina 25 metai nuo kunigystės. Nors šiandien jis tolimoje Šiaurinėje Amerikoje, bet jo nuveikti darbai mūsų parapijai byloja už jį. Ypač svarbi pradinės mokyklos ir lietuviškos salės statyba, kuriai jis energiška vadovavo ir kurią šiandien mes didžiuojames prieš užsieniečius mūsų gražiųjų švenčių metu. Šios salės turėjimas mums duoda gražių progų pasirodyti, susirinkti, savo didžiųjų progų šventes atšvesti ir kas ypač svarbu nepriklausyti nuo kitų malonės. O visi gerai prisimena, kad anksčiau teko lakstyti po įvairias sales svetimųjų malonių beprašant. O ką jau bekalbėti apie mokyklą. Čia mūsų jaunimas gali gerųjų seselių Kazimieriečių globoje mokytis, kur pamokos dėstomos su visu rimtumu. Mokyklos geras vardas pažįstamas net svetimųjų tarpe. Šie du svarbūs darbai kaip tik buvo atlikti tarp 1946 ir 1948 metų kun. Kaz. Vengrui einant parapijos klebono ir namo viršininko pareigas.

PARAPIJOS CHORAS

Jau S. Lucia bažnyčioje laike pirmųjų viešųjų pamaldų lietuviams 1939 metų kovo 5 d. pasirodė muziko Vaclovo Rymavičiaus vadovaujamas Šv. Cecilijos choras. Nuo to laiko, galima sakyti, nebuvo to sekmadienio, nebuvo tos šventės ar minėjimo, kur minėtas choras nebutų dalyvavęs.

Todėl šiandien, švenčiant Aušros Vartų lietuvių parapijos dvidešimtmetį, negalima praleisti nepaminėjus ir Šv. Cecilijos choro nuveikto tautinio-religinio darbo. Dabartinio choro senieji nariai, tuo metu dar buvo jauni berniukai ir linksmos mergaitės, kurie pastoviai per tiek metų lankė choro repeticijas ir niekada nepavargo šia mesunkiame meno darbe. Jiems visiems, o ypač jų vadui muzikui Vacloviui Rymavičiui, didelė garbė šiandien, kad per tiek metų lietuviškos sumos metu skambėjo ir dar galingai tebeskamba mums visiems taip brangi, lygiai kaip kadaise tėviškės parapijoje, "Pulkim ant kelių" giesmė.

Pirmųjų misijonierių sutiktuvės

NAUJOSE PATALPOSE

Bažnyčią pasirūpinti statyti ir statybą iki laimingo užbaigimo atvesti tai dvi svarios savokos. Šiandien paskaičius tų dienų užrašytus sunkumus galime nujauti, kad būta tikrai nelengvų dienų. Kunigas Vengras ir kun. Andriušis vaikšto iš namų po namus ir renka aukas. Gaunamoji parama menka, nes čia žmonės neturtingi. Pasitaiko dienų, kad grįžta namo be cento. Pamažu ir žmonių nusistatymas ima gerėti. Paskutinį kartą atlaimkoms pamaldos B. Rivadavia gatvėje samdytame name 1942 metų sausio 25 dieną, o sausio 30 d., penktadienį, pagaliau persikeliama gyventi į savus namus. Artimieji parapijos vyrai padeda persikraustyme. Nuotaika kaskart gerėja, naujajame name patogiau, gražiau ir žmonėms arčiau. Sekmadienį vasario 1 d. vyksta pirmą kartą sekmadieninės pamaldos po savu stogu. Per sumą žmonių pilnutėlė koplyčia. Taip pat daug žmonių ir per Mišparus ir per mėnesinį Gv. Rožančiaus susirinkimą. Į pamaldas pradeda ateiti ir ispanai. Bet čia neapsistota, visu spartumu vyksta Bažnyčios statyba. Jau gegužės mėnesį pradėta dėti didysis altorius ir jau apie mėnesio pabaigą visa bažnyčios statyba arti užbaigta. Sekančio mėnesio pabaigoje lieka baigiamieji darbai ir visi tik stebisi gražia nauja bažnyčia.

Liepos mėnesio 31 d. atvežamas iš JAV valstybių bažnyčios varpas. Jo išėmimas iš mutinės kaštavo nemažai darbo. Kunigas Kazimieras Vengras po kelis kart savaitėje lankėsi mutinėje, popierius prie popierių krovė, kol pagaliau galėjo atsiimti savo bažnyčios varpą. Patsai bažnyčios pašventinimas įvyko rugpjūčio

16 dieną. Šventino J. E. arkiv. Jonas Chimento. Sumą atlaikė kun. J. J. Jakaitis, asistuojant kun. A. Naudžiūnui ir kun. J. Baltrušaičiui. Pamokslą pasakė kun. J. Kamandulis iš Montevideo. Atvyko keletas kunigų ir kongregacijų seselių. Žmonės bažnyčioje netilpo, nors prieš tai buvo smarkiai palyta ir pasidarė didelis purvynas.

Po pietų 17 val. buvo mišparai su asista, bažnyčia vėl pilnutėlė. Vakare teatro Cabildo patalpose įvyko koncertas ir prkalbos. Visų žmonių nuotaikos labai geros. Tokia žmonių daugybe stebisi net vietos vyskupas. Bažnyčios šventinimo iškilmių dalyvių tarpe buvo Lietuvos ministras, JAV valstybių atstovas, Avellanedos miesto intendentas ir daugybė kitų valdininkų.

Po pašventinimo parapijos veikla kaskart kilo. Religinės, kultūrinės ir jaunimo organizacijos turėjo sau tinkamą užuovėją. Pirmasis ir pats sunkiausias žingsnis buvo padarytas.

Greit pribrendo ir mokyklos klausimas, bet tam reikalingos seselės Kazimierietės, su savo ilgamete praktika. Taip kad 1943 metų sausio 18 d. Avellanedos marijonų namo taryba, su provincijos vadovybės pritarimu, leido seselėms Kazimierietėms šalia bažnyčios statyti sau patalpas. Jau prabėgo daug metų, daug vargo ir rūpesčio, bet šiandien mūsų parapijos mokykla viena geriausiai organizuotų. Užtenka aplankyti jos klases, pamatyti kruopščiai papuoštas sienas auklybos temomis ir ypač pamatyti mokslo metų pabaigos šventes, kur pasirodo visi mokiniai, užtenka to, norint bent dalinai įvertinti seselių Kazimieriečių taip svarbų jaunimo auklėjimo darbą.

